

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

6 лютого 2003 року

№4 (2618)

Зустріч з Послом Японії

24 січня 2003 року НТУУ «КПІ» відвідав Посол Японії в Україні пан Кішіро Амае. Візит пана Посла носив суто робочий характер і мав на меті обговорення конкретних питань з організації роботи Українсько-Японського центру та співробітництва.

Під час зустрічі у ректора нашого університету академіка НАН України М.З.Згуровського пана Кішіро Амае висловив пропозицію долучити НТУУ «КПІ» до роботи Українсько-Японського центру в Україні. Вибір НТУУ «КПІ» як партнера по співпраці – не випадковий, адже наш університет відомий у всьому світі як потужний навчально-науковий комплекс. Розповідаючи про можливі напрямки роботи Українсько-Японського центру пан Посол виділив у окремий блок питання розв'язання екологічних проблем металодобувних південних регіонів України, на можливість участі у їх вирішенні японських спеціалістів-волонтерів, на можливості впровадження японських найпрогресивніших технологій.

Ректор академік М.З.Згуровський у своєму слові висловив щиро вдячність пану Кішіро Амае за високу оцінку діяльності НТУУ «КПІ» і за пропозицію співпраці.

– Наш університет завжди відкритий для перспективних проєктів, для конкретної роботи. А наша спільна робота незабаром перетвориться на міст співпраці між двома нашими країнами, між двома нашими народами на їх взаємну користь, – сказав М.З.Згуровський.

М.З.Згуровський завірив пана Посла, що НТУУ «КПІ» максимально сприятиме роботі Українсько-Японського центру в Україні і висловив впевненість в успіху спільної справи.

У зустрічі також взяли участь: з японської сторони другі секретарі посольства Японії в Україні п. Наомі Асано та п. Шімміо Каору, з української – проректор з міжнародних зв'язків НТУУ «КПІ» проф. С.І.Сидоренко та начальник управління міжнародних зв'язків нашого університету проф. Б.А.Циганок.

В.Яковий
Фото О.Супруна

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Зустріч з Послом Японії

Конференція науковців та інженерів

2 До 60-річчя Сталінградської битви

Ю. Г. Дашкієву – 75!

Туреччина визнала дипломи НТУУ «КПІ»

Перший ювілей кафедри

3 Інтерв'ю з директором студмістечка

Учений-зоолог, виплеканий КПІ

4 Китайський Новий рік

Загадка Ейнштейна

користання найсучасніших технологій. Найприйнятнішою формою управління інноваційним процесом є його цільове програмування. Крім того, особливістю роботи організації в наступні 5 років є те, що в 2004 та в 2006 роках відзначатиметься 135-річчя Київської та всеукраїнської організації Спілки НІО.

Конференція обрала новий склад Правління Київської міської організації Спілки НІО України. Президентом організації обраний

академік НАНУ М.З.Згуровський, віце-президентами – директор інституту гідродинаміки НАНУ академік НАНУ В.Т.Грінченко і директор інституту технічної теплофізики НАНУ академік НАНУ А.А.Долінський. В.П.Дехтяренко обрано головою виконкому організації. Директор Державного політехнічного музею при НТУУ «КПІ» д.т.н. Л.О.Гріффен обраний вечним секретарем.

Інф «КПІ»
Фото О.Супруна

3 історії Київської організації Спілки НІО України

8 січня 1871 р. відбулися перші установчі загальні збори Київського відділення створеного в 1866 році Російського технічного товариства. Головою товариства був обраний професор П.Алексєєв, вченим секретарем – П.Чубинський (видатний український статистик і етнограф, автор слів гімну «Ще не вмерла України»). Товариство виникло й активно функціонувало завдяки постійній підтримці одного з фундаторів товариства, відомого українського підприємця-цукрозаводчика В.Семирєнка. Головною спеціалізацією товариства на першому етапі його діяльності були технічні проблеми бурякоцукрової промисловості.

З 1873 по 1906 р. товариство очолював професор М.Бунге, з 1906 по 1918 р. – професор Г. де Метц. Членами товариства були перший ректор КПІ В.Кирпичов, архітектор В.Кобелев, професор С.Патон.

Товариство проводило значну науково-дослідну та популяризаторську роботу з питань техніки, відіграло роль основного в Україні організаційного центру удосконалення промислового виробництва, розвитку професійно-технічної освіти. Завдяки активній підтримці товариства було засновано Київський політехнічний інститут. Товариство також сприяло заснуванню школи з підготовки техніків-десятичників дорожньо-будівельної справи, курсів кочегарів та ін.

При сприянні товариства організовувалися виставки, лекції, екскурсії на підприємства та інші заходи для розповсюдження технічних знань. З 1871 до 1917 року регулярно видавались «Записки» товариства. У структурі товариства діяло 7 відділів: архітектурний, механіко-будівельний, цукровий, фотографічний, електротехнічний, теплотехнічний, мукомольний.

У 1911-1914 рр. товариством було споруджено Будинок інженерів Київського відділення Російського технічного товариства (архітектор О.Кобелев, вул. О.Гончара, 56). У цьому будинку під керівництвом академіка С.О.Лебедева було створено першу в континентальній Європі електронну обчислювальну машину.

В післяреволюційний час діяльність науково-технічних товариств була відновлена 1934 року. Вони працювали в структурі профспілкових органів.

У 1987 р. з'їздом науково-технічних товариств СРСР було прийнято рішення про вихід із структури профспілок та перейменування в Спілку наукових та інженерних об'єднань СРСР.

У 1987 році Виконкомом Київської міської ради народних депутатів було прийнято рішення про створення в структурі Київської організації Спілки НІО СРСР об'єднання господарських центрів науково-технічних послуг, які стали прототипами малих інноваційних підприємств.

У 1990 році з'їзд Української організації Спілки НІО СРСР прийняв рішення про утворення Спілки НІО України.

У 1991 році на конференції Київської організації Спілки НІО СРСР було ухвалено рішення про створення Київської міської організації Спілки НІО України. У листопаді 1991 року Організація була зареєстрована виконкомом Київської міської ради народних депутатів.

У 1994 році Київська міська організація Спілки НІО України була перереєстрована у відповідності з чинним законодавством.

У 2001 році Пленумом Київської міської організації Спілки НІО України було прийнято рішення винести на розгляд Конференції організації питання про зміну назви Київської міської організації Спілки НІО України на Київську організацію Спілки НІО України та внесення ряду змін до статуту організації.

КОНФЕРЕНЦІЯ НАУКОВЦІВ ТА ІНЖЕНЕРІВ

23 січня в залі засідань Вченої ради НТУУ «КПІ» зібралися представники науково-технічних товариств м.Києва – енергетики, інформатики, машинобудівників, приладобудування, залізничного транспорту, науково-економічного, науково-хімічного та інших. У цей день тут відбулася звітно-виборча конференція Київської міської організації Спілки наукових та інженерних об'єднань (НІО) України.

Учасники конференції заслухали звітну доповідь Правління за період з 1997 по 2002 р., з якою виступив голова правління організації В.П.Дегтяренко, звіт ревізійної комісії, обговорили та прийняли рішення про зміни до статуту організації, затвердили основні заходи Київської міської організації спілки НІО України щодо ефективного використання творчого потенціалу науковців та інженерів для забезпечення інноваційного розвитку економіки регіону в 2003-2006 рр., обрали новий склад правління організації.

У звітній доповіді, виступах, рішеннях конференції відзначалось, що сьогодні не існує альтернативи інноваційного розвитку економіки Київського регіону, як і вітчизняної економіки в цілому. Це переконливо

довело останнє десятиліття. В той же час серед регіонів України економіка міста Києва має найбільш сприятливу для інноваційного розвитку структуру. Тут є науковий потенціал, розвинута банківська система. Міською радою затверджена Концепція розвитку промисловості міста, проведена конференція з питань інноваційного розвитку промислового потенціалу, поставлене завдання і розгортається робота по створенню районних та міської програм інноваційного розвитку. Розробка програм та реалізація передбачених ними завдань неможлива без координації зусиль усіх учасників науково-технічної творчості та інноваційної діяльності. Це зумовлює безпосередню участь у цьому процесі Київської організації Спілки наукових та інженерних об'єднань України, науково-технічних організацій, які нею об'єднуються, всіх зацікавлених громадських організацій та інноваційних структур.

Громадським об'єднанням науковців та інженерів необхідно скоординувати свої зусилля і надати реальну допомогу органам управління міста Києва в наповненні інноваційних програм конкретними пропозиціями, механізмами їх впровадження та інформаційного забезпечення. Важливим завданням для організації міста є підготовка кадрового потенціалу, який міг би забезпечувати інноваційний менеджмент та впровадження і ви-

ВІТАЄМО! ВІТАЄМО!

Юрію Георгійовичу Дашкієву – 75!

5 лютого виповнилось 75 років з дня народження та 53-річчя трудової діяльності в НТУ України "КПІ" учасника Великої Вітчизняної війни, професора, д.т.н. Юрія Георгійовича Дашкієва.

Трудову діяльність Юрій Георгійович почав у 16 років матросом-кочегаром на річкових пароплавах. У 1945 році закінчив річковий технікум за фахом судномеханік, а в 1950 році теплоенергетичний факультет КПІ за спеціальністю інженер-теплотехнік. Як один з кращих студентів випуску був залишений в інституті на посаді ст. лаборанта кафедри котельних установок.

У 1954 році Юрій Георгійович з посади асистента був призначений до складу Тихоокеанського

військово-морського флоту старшим офіцером проектувального бюро теплоенергетичних об'єктів Далекосхідних баз військово-морських підводних флотилій.

Після служби в армії вступив до аспірантури кафедри котельних установок КПІ, у 1961 році захистив кандидатську дисертацію і працював доцентом цієї ж кафедри, а в 1976 році був обраний її завідувачем.

У 1965 році Ю.Г. Дашкієв започаткував на кафедрі новий науковий напрямок, пов'язаний з актуальною проблемою діагностики стану та визначення ресурсу працездатності діючих потужних парових котлів (парогенераторів) енергоблоків великих державних районних електростанцій (ДРЕС) з понадкритичними параметрами пари (тиск 255 атм, температура 545°C). Під його керівництвом велика група дослідників на низці ДРЕС України, Росії та Болгарії проводила випробування парогенераторів і виявляла фактори, що знижували ресурс їх працездатності. На базі проведених досліджень були створені автоматизовані системи технічного контролю і діагностики парогенераторів понад критичного тиску з використанням передових інформаційних комп'ютерних технологій, захищено 12 дисертацій, у тому числі докторська Юрія Георгійовича (1983 р.).

За науковим доробком у цьому напрямку було опубліковано

більш як 100 наукових праць і видана у співавторстві з фахівцями кафедри монографія "Парогенератори понадкритичного тиску" з грифом Мінвужу УРСР.

Ю.Г. Дашкієв проводив значну адміністративну та громадську роботу: 15 років (1959-1976) був заступником декана ТЕФ, членом парткому КПІ, вченим секретарем, а потім членом теплоенергетичної секції Мінвужу УРСР, входив до складу Вчених Рад КПІ та Московського енергетичного інституту із захистів докторських та кандидатських дисертацій у галузі теплоенергетики, був експертом по присудженню Державних премій СРСР.

У теперішній час Юрій Георгійович плідно працює професором кафедри атомних електростанцій та інженерної теплофізики, очолює групу викладачів однієї зі спеціальностей кафедри "Котли та реактори", здійснює наукове керівництво дослідній лабораторії у напрямку внутрішніх котлових процесів, діагностики та надійності роботи парових котлів.

Коллектив теплоенергетичного факультету, викладачі, науковці та співробітники кафедри атомних електростанцій та інженерної теплофізики з великою повагою, широким і доброзичливо бажанням Юрія Георгійовичу міцного здоров'я, довголіття та подальших успіхів у його багатогранній викладацькій, науковій та наставницькій роботі.

СТАМБУЛ НАБЛИЗИВСЯ ДО КИЄВА

Туреччина визнала дипломи НТУУ "КПІ"

Незабаром наш університет відзначатиме славні ювілеї – 105 років від дня заснування та 100 років від дня першого випуску інженерів-політехніків. Славний шлях становлення і розвитку пройшов наш Київський політехнічний. І цей шлях перемог продовжується. Сьогодні, як відомо, НТУУ "КПІ" став одним із визнаних лідерів у наданні вищої технічної освіти не тільки в Україні чи СНД, але й у всій Європі. До нас приїждять численні зарубіжні делегації, вони знайомляться з організацією навчального процесу, пропонують співпрацю. Не дивно, що диплом НТУУ "КПІ" високо цінується за кордоном. Проте для того, щоб диплом НТУУ "КПІ" був офіційно визнаним у світі, потрібно дуже багато попрацювати. Причому працювати потрібно з кожною окремою країною, з кожним національним міністерством освіти, з університетами-партнерами.

Починаючи з 2000 року НТУУ "КПІ" у тисній співпраці з Посольством України у Турецькій Республіці проводилася відповідна робота, яка нещодавно дала свій позитивний результат. Завдячуючи саме цій роботі, вперше в історії незалежної України були досягнуті домовленості про визнання дипломів НТУУ "КПІ" в Туреччині нарівні з провідними навчальними закладами світу.

Під час ведення переговорів, які неодноразово проводилися в Турецькій республіці на різних офіційних рівнях, живий інтерес у офіційних осіб Туреччини викликала інформація про масштабність прикладних та фундаментальних досліджень, що проводяться вченими НТУУ "КПІ", кількість і наповнення навчальних програм, високий рівень знань випускників нашого університету тощо. Це надало підставу Раді вищої освіти (РВО) Турецької Республіки включити до каталогу РВО Туреччини 8 навчальних програм НТУУ "КПІ" на 2002-2003 навчальний рік і прийняти рішення про направлення на навчання до НТУУ "КПІ" турецької молоді з виділенням загальної квоти у кількості 120 осіб.

Навчальні програми НТУУ "КПІ" викликали значну зацікавленість і у молоді Туреччини. В середині 2002 року група керівних працівників НТУУ "КПІ" у складі делегації Міносвіти і науки України відвідала Стамбул і здійснила низку інформаційно-рекламних заходів, включаючи виступи на телебаченні та прес-конференції.

Сьогодні в нашому університеті навчається 72 студента із Туреччини. Як їм живеться в Україні, як вони адаптувалися до наших умов, які є у них проблеми? Всі ці питання та багато інших були в центрі уваги конференції Асоціації турецьких студентів в Україні, що проходила в НТУУ "КПІ" наприкінці грудня 2002 року. Конференція проводилася з ініціативи НТУУ "КПІ" та Президента Асоціації турецьких студентів в Україні студента 5-го курсу нашого університету Мустафи Авджи.

В роботі конференції взяли участь відповідальні особи Посольства Турецької Республіки в Україні – Радник Посла пані Ф. Джерен Іазаган Етіз і Радник Посольства з питань освіти пан Беліз Джеласин. Від НТУУ "КПІ" в роботі конференції взяли участь начальник управління з міжнародних зв'язків НТУУ "КПІ" професор Б.А.Циганок, декан по роботі з іноземними студентами доцент І.А.Дичка, помічник ректора В.С.Камаєв.

В.Янковий

Засідання конференції Асоціації турецьких студентів в Україні

До 60-річчя Сталінградської битви

Сталінград, 1943 р.

Сталінградська битва – найбільша операція в Другій світовій війні. Вона внесла вирішальний вклад в досягнення корінного перелому, як в ході Великої Вітчизняної війни, так і всієї Другої світової війни. В цій битві радянські війська вирвали у ворога стратегічну ініціативу й утримували її до кінця війни.

Сталінградська битва почалась 17 липня 1942 року і закінчилась 2 лютого 1943 року перемогою радянських військ. В оборонних боях були знекровлені головні сили противника, що дозволило радянським військам перейти в контрнаступ. В результаті контрнаступу були оточені та розгромлені 4-та танкова і 6-та загальної військової німецької армії, 3-тя та 4-та румунські армії, 8-ма італійська армія. В цій операції було вбито, поранено, взято в полон та пропало без вісті близько 1,5 млн. чоловік – 1/4 частина тих сил, які діяли на радянсько-німецькому фронті.

Поразка в Сталінградській битві вразила фашистську Німеччину і підірвала довіру до неї Японії, Туреччини та інших сателітів, активізувала дух опору в окупованих державах. Тріумф радянських військ в Сталінградській битві отримав широке визнання в усьому світі.

У 1942 році Президія Верховної Ради СРСР заснувала медаль "За оборону Сталінграда", а в 1965 році Сталінграду присвоєно почесне звання місто-герой.

Серед учасників Сталінградської битви є й співробітники Київського політехнічного:

Бесхатнев Веніамін Михайлович, Медінцев Анатолій Іванович, Москаленко Іван Петрович, Остаповський Іван Олександрович. Ми пам'ятаємо загиблих, ми славімо героїв!

Д.Л.Кузнецов, голова ради ветеранів НТУУ "КПІ"

Цикл психологічних дисциплін до навчальних планів підготовки фахівців вперше в НТУУ "КПІ" включив факультет менеджменту та маркетингу. В 1992 р. у складі кафедри менеджменту ФММ була створена секція психології.

Подаляша гуманітаризація освіти в університеті, відкриття нових факультетів та спеціальностей, необхідність розвитку системи підвищення педагогічної майстерності викладачів, створення можливостей отримання другої педагогічної освіти призвели до збільшення педагогічного навантаження з психолого-педагогічних дисциплін майже у десять разів. І тому 6 січня 1998 року у складі ФММ на базі секції психології кафедри менеджменту вперше в технічному ВНЗ України була створена кафедра психології та педагогіки.

Сьогодні на кафедрі працюють 18 викладачів: 3 доктори наук, 7 кандидатів наук, 4 старших викладачі, 4 асистенти. Кафедра забезпечує викладання дисциплін психологічного циклу усім студентам і аспірантам НТУУ "КПІ": основи психології та педагогіки, дизайн та ергономіка, етика ділового спілкування, ділові комунікації, службовий етикет, конфліктологія, психологія літературної творчості, психокорекція, педагогіка, соціальна педагогіка, людські стосунки, ділове спілкування, педагогіка вищої школи, основи психології та педагогіки вищої освіти, соціальна психологія управління та ін.

На кафедрі відкрита аспірантура із спеціальності 19.00.07 – "Педагогічна та вікова психологія", – у якій навчаються 4 аспіранти й 2 здобувачі. З 2001-2002 навчального року на кафедрі розпочато підготовку магістрів із спеціальних категорій: 8.000005 – "Педагогіка вищої школи", 8.000009 – "Управління навчальним закладом".

Викладачі кафедри психології та педагогіки активно займаються науковою роботою. Основні напрями наукових досліджень – психологія управління, організаційна психологія, психологія та педагогіка вищої освіти, інженерна психологія, психологія творчої діяльності, психологія особистості, історія психології, психологія реклами, психологія людських стосунків.

5 років кафедрі ПСИХОЛОГІЇ І ПЕДАГОГІКИ

Співробітники кафедри разом з гостями – норвезькими психологами Хельге Еліассен, Грете Лілледален та психологом з Болгарії Златкою Міховою під час проведення міжнародного семінару

Загальний обсяг наукових та науково-методичних публікацій членів кафедри психології та педагогіки становить більше 800 друкованих робіт. Кафедра має договір про наукове співробітництво з Інститутом психології ім. Г.С.Костюка АПН України та Інститутом вищої освіти АПН України. Викладачі кафедри психології та педагогіки впроваджують набуті знання та досвід у практичній співпраці з підприємствами різних форм власності, надаючи такі послуги, як розробка та впровадження методик профвідбору персоналу, психологічна підготовка керівників та персоналу фірм до ефективного ділового спілкування, формування іміджу політичних діячів, психологічна експертиза рекламних повідомлень, аналіз та розв'язання конфліктних ситуацій у трудових колективах, підбір команди, індивідуальне психологічне консультування.

Викладачі кафедри живуть у ритмі світового наукового життя. Професори Г.В.Ложкін та Л.М.Карамушка, доцент О.В.Винославська виступали з доповідями на ХХVІІ Світовому психологічному конгресі (Стокгольм, Швеція, 2000 р.), 24-тому Міжнародному конгресі з практичної психології (Сан-Франциско, Каліфорнія, 1998); VI та VII Європейських психологічних конгресах (Рим, Італія, 1999; Лондон, Велика Британія, 2001), а також багатьох інших світових та європейських форумах.

Зусиллями кафедри у співдружності з психологами Болгарії, Норвегії та Росії протягом 2001-2002 рр. проведено три міжнародних семінари "Сімейна психотерапія: загальні та національні проблеми".

У 1999 та 2001 рр. на базі НТУУ "КПІ" проводилися регулярні міжнародні конференції "Проблеми викладання психолого-педагогічних дисциплін у технічному університеті: методологія, досвід, перспективи"; наступну заплановано на 2003 р.

З 2001 року за ініціативою кафедри розпочато випуск наукового фахового видання "Вісник НТУУ "КПІ": Філософія. Психологія. Педагогіка", у якому докторанти, аспіранти й здобувачі можуть друкувати результати своїх дисертаційних досліджень.

У творчі плани кафедри входить створення проекту програми психологічної допомоги студентам, оскільки в зв'язку з підвищенням рівня вимог до навчального процесу підвищується загроз для психічних розладів особистості.

Кафедра психології та педагогіки НТУУ "КПІ" із упевненістю дивиться у майбутнє, у якому вбачає неабиякі перспективи для подальшого розвитку наявного творчого потенціалу її викладачів як запоруки подальшої гуманізації технології освіти.

О.В.Винославська, канд. психол. н., в.о. зав. каф., О.А.Брусенко-Кузнецов, канд. психол. н., в.о. доцента кафедри

СТУДМІСТЕЧКО

ЗНАЙОМТЕСЬ: директор Олександр Петрович Петкевич

О.П.Петкевич – нова у структурі студмістечка персона, проте давно відома у структурі всього КПІ. Наша бесіда почалась по закінченні чергової робочої наради, і саме робоча атмосфера і панувала весь її час. Отож: перші кроки на директорській посаді, перші результати і перше інтерв'ю.

– Кілька слів про себе.

– В НТУУ "КПІ" я з 1993 року: служба на факультеті військової підготовки, потім – у військовому інституті на посаді заступника начальника з виховної роботи. Я за фахом вихователь. У 1977 році закінчив з золотою медаллю Донецьке вище військово-політичне училище. Весь час працював з особовим складом. Мені завжди подобалась робота з людьми. Проблеми колективу, проблеми роботи з людьми відомі з професійної точки зору.

– Які перші враження (ваші підходи, принципи) на новій посаді?

– Я думаю, що починати свою роботу на такій серйозній і відповідальній посаді як директор багатотисячного студмістечка можна тільки спираючись на ті традиції, на той вагомий досвід, який вже напрацьовано колективом працівників студмістечка, профспілковими організаціями, студрадою, керівництвом інститутів і факультетів. І одночасно робити деякі кроки вперед відповідно до вимог сьогодення, а саме демократизації, прозорості, гласності – це чітка позиція ректора, яка підтримана деканами, Вченою радою, і вона в університеті культивується. Демократизація важлива для якості освіти і для всебічного розвитку студента як особистості, як людини.

– Які глобальні першочергові задачі стоять перед Вами?

– На сьогодні важливою роботою є оптимізація штатної структури служб студмістечка. Зокрема, планується ввести посаду заступника директора з адміністративно-господарської роботи. У його підпорядкуванні має бути два відділи: відділ експлуатації у складі сантехнічної дільниці, електротехнічної дільниці, аварійно-диспетчерської дільниці, і також відділ загально-будівельних робіт. Відповідно, відділ ек-

сплуатації здійснюватиме утримання наших гуртожитків і їх обладнання, а відділ загально-будівельних робіт, звичайно, – своєчасний якісний ремонт будівель. У підпорядкуванні заступника з адміністративно-господарської роботи також знаходиться господарська група, її задачі – санітарний стан і благоустрій. Тобто створюється чітка і прозора структура, за роботу якої відповідає конкретна особа.

Іншими питаннями, а це – забезпечення, поселення, фінансова діяльність – будуть займатися посадові особи, які вже мають досвід відповідної роботи.

– Яким чином факультети (інститути) беруть участь у функціонуванні гуртожитків?

– Наказом ректора передбачено мати в складі факультетів,

поділився досвідом такої налагодженої роботи колективу.

Студентський актив створює на базі студмістечка "Клуб студентських ініціатив". Підтримується зв'язок із Студрадою університету з працевлаштування студентів на вакантні посади в штаті гуртожитків студмістечка.

Одним з найважливіших для себе завдань я бачу створення таких умов, щоб адміністрація студмістечка користувалась у студентів повагою, довірою, авторитетом. Студент розглядається як колега і партнер, а не як тимчасовий клієнт.

– Які зміни відбуваються в умовах проживання і поселення студентів?

– А яке місце в цих змінах, що відбуваються в студмістечку,

стосунках вони перебувають з українськими студентами, адміністрацією – це все є імідж НТУУ "КПІ", наша реклама, наша честь, і тому силами студмістечка ми можемо більше уваги приділяти іноземним студентам. А це й увага до національних традицій і свят іноземців, впровадження заходів по їх святкуванню.

Щодо інформатизації студентства, то планується створення інформаційного бюлетеня студмістечка "Студінформ" з тижневою періодичністю виходу, який би вивішувався у кожному гуртожитку і, можливо, існував в електронному варіанті. Для нас є важливим, щоб студенти не залишались в інформаційному вакуумі. Зараз встановлюються стени у гуртожитках для газети "Київський політехнік".

– Які плани щодо роботи студмістечка у найближчому майбутньому?

– Я дуже задоволений колективом студмістечка, який спрямований на працю. **Байдужих в адміністрації студмістечка немає.** Були помилки, але є бажання працювати ефективно на користь університету, його іміджу в інтересах студентства.

Панує атмосфера відповідальності, дисципліни – це культивується і буде пропагуватися.

Так, до першого березня вже повинні запрацювати робочі кімнати в усіх гуртожитках. Переважна більшість з них вже обладнана і готова до експлуатації.

Зараз впроваджуються проекти щодо розповсюдження мережі пунктів студентського харчування на всі гуртожитки.

У планах – робочі зустрічі у формі "круглого столу" безпосередньо у гуртожитках за участю студентів, керівників відповідних факультетів та інститутів.

Покладаємо велику надію на впровадження в гуртожитках інституту соціальних педагогів – відповідне рішення вже прийнято.

Проводиться організаційна робота до атестації завідуючих гуртожитками.

Робота йде, далі буде...
Спілкувався Д.Бабієнко

інститутів сантехніків, електриків, сторянів для підтримки в належному стані комунікацій та іншого обладнання гуртожитків, і це правильно, бо необхідним є виконання вимог ректора щодо дворівневого управління гуртожитками. Один рівень – студмістечко, другий – відповідний факультет, інститут.

Відчувається значна допомога деканатів, які матеріально підтримують підлеглий їм площі у гуртожитках, сприяють оновленню основних фондів. Залишилось дуже оптимістичне враження від прове-

ку, посідають органи студентського самоврядування?

– У нас є чудові зразки діяльності студрад, це гуртожиток №14, який є одним з найкращих. Там люди діловиті, вони працюють і не чекають, коли, скажімо, служба безпеки зафіксує якийсь факт порушення правил внутрішнього розпорядку, а потім доповідь дирекції студмістечка. Вони самі організовують свою роботу. Склалися професійна команда, і голову тутешньої студради Сергія Кизиму запрошують і в інші гуртожитки на збори для того, щоб він

М.Ю. ВАГНЕР – учений-зоолог, виплеканий КПІ

Микола Юлійович Вагнер народився 11 (24) січня 1893 р. у С.-Петербурзі, в сім'ї відомого зоолога Ю.М.Вагнера (про нього див. "КПІ" від 27 січня 1994 р.). 1898 року, після переїзду до Києва Ю.М.Вагнер почав працювати у Київському політехнічному. А Микола Вагнер восени 1912 р. став студентом сільськогосподарського відділення КПІ.

З другого курсу М.Вагнер починає фахово займатися у ботаничній лабораторії вузу під керівництвом тогочасних світил науки С.Г.Навашина і Г.А.Левітського. Захоплюється цитологією. У квітні 1914 р. талановитий студент виступає з доповіддю у Київському товаристві природодослідників про хондріосоми у пилкових клітинах рослин. Наступного року ця робота була надрукована у наукових записках товариства. Влітку 1917 р. М.Ю.Вагнер виконував обов'язки помічника губернського ентомолога в Таврійській губернії, а також систематизував гербарій місцевої флори Криму у Сімферопольському музеї Таврійського земства. Микола Вагнер з успіхом закінчує навчання у КПІ у травні 1918 р. і отримує диплом I ступеня та звання ученого-агронома. У вересні того ж року Рада Київського політехнічного інституту ухвалила обрання його до складу викладачів вузу. Він почи-

нає викладати морфологію і систематику рослин, керує додатковими студентськими групами – працює за наймом.

В архіві я виявив цікавий документ-оригінал: посвідчення Миколи Вагнера, датоване 20 січня 1920 р. за № 98, з власноручним підписом-автографом Неодмінного секретаря Академії Наук України Агатангела Кримського, ушлюбленого нашого ученого, в якому записано, що Вагнер є співробітником УАН "в праці по дослідженню флори України".

В архіві мені пощастило відшукати декілька домашніх адрес зоолога: вул. Польова, буд. 103, у 20-х роках є записи, що він мешкав у будинках КПІ і Київського сільськогосподарського інституту, де він також працював лаборантом і вів практичні заняття зі студентами з морфології і систематики рослин. В одному з документів за лютий 1923 р. позначена така його адреса: Київ. Політехнічний інститут. буд. 3, кв. 38. Також є дані, що М.Ю.Вагнер з 1919 по 1921 р. викладав у Київському народному університеті – Політехнікумі. У 1921 році працював у трудовій школі № 53. А свою працю в Українській академії Наук розпочав 1919 року, тоді ж він викладав ботаніку на Торф'яних курсах при Раднаргоспі. З 1922 року – асистент кафедри морфології і системати-

зації рослин у Київському ветеринарному інституті.

В ці роки учений працював над науковою працею: "Про зміни хондріосоми при розвитку пилку у покритонасінних рослин". Він її підготував до друку, але у тих економічних умовах видання було неможливим.

Микола Вагнер почав вивчати лілії, які ростуть в Україні, збирає гербарії, а пізніше готує ще одну працю: "Огляд видів роду лілій, які зустрічаються в Україні", у вересні 1920 р. підготував її до друку і передав до УАН.

М.Ю.Вагнер постійно працює у КПІ, а інші роботи – це додатковий заробіток, адже середня заробітна платня у 1924 році становила аж 20-28 рублів.

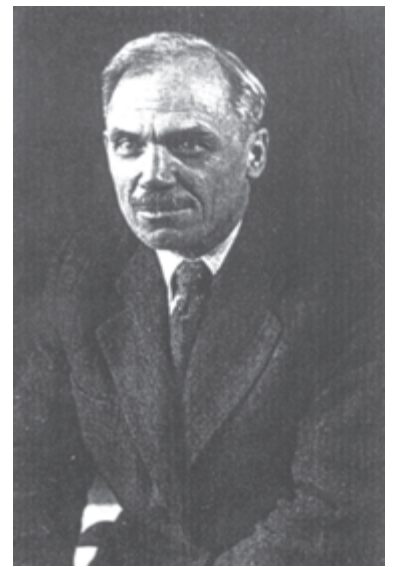
В архіві збереглося декілька посвідчень про відрядження і відпустки ученого.

1924 року М.Ю.Вагнер разом з матір'ю переїхав до Москви, де одружується, а наступного року виїздить до Чехословаччини.

У Празі учений продовжив наукову працю на кафедрі фізіології й анатомії рослин Карлового університету під керівництвом професора Б.Немца. 1928 р. М.Ю.Вагнер стає доктором природничих наук, а також отримує рокфеллерівську стипендію і працює у Парижі (Сорбонський університет) у професора Гілермона.

Довелося йому бути і безробітним, а 1939 р. працювати чорноробом у Австрії. Але наступного року він отримує виклик-запрошення від відомого професора М.М.Новікова до столиці Словаччини Братислави, куди він і переїздить з родиною і працює у Зоологічному інституті Словацького університету. Учений регулярно читав лекції на біологічному факультеті університету, який з 1945 р. носить ім'я А.Коменського. Педагогічну працю поєднував з широкою популяризаторською діяльністю, друкував статті і брошури. М.Ю.Вагнер вивчав процеси вищої нервової діяльності у мух і бджіл: досліджував сприйняття цими комахами світла і форми, реагування їх на різноманітні подразнення. Він проводив експерименти, розробляв їх методику. Ця його праця втілилася у монографії. Учений також досліджував утворення і приглушення рефлексів у кількох поколінь шурів, вивчаючи спадкове перенесення ними набутого досвіду у процесі еволюції. 1952 р. М.Ю.Вагнер отримав звання доцента порівняльної фізіології тварин.

Життя Миколи Вагнера трагічно обірвалося у Татрах, де він відпочивав і збирав матеріали до зооколекції. Датою смерті його вважається 27 серпня 1953 р., коли ученого записали як зниклого безвісти. Останки було знайдено

випадково над Велицьким озером під Герлахом.

Микола Вагнер часто згадував Київ як своє рідне місто, де він свідомо обрав професію зоолога, а також викладачів КПІ, товаришів-студентів, своїх друзів-колег учених. Він мріяв повернутися до Києва, але долею не судилося...

Отож згадаймо ми, кияни, свого земляка, видатного природодослідника, якого добре пам'ятають у Словаччині. Адже саме Київський політехнічний і виховав його як ученого.

Сергій Караман, ст.н.с. Державного архіву м. Києва

Наш університет завжди приділяв велику увагу створенню сприятливої атмосфери для студентів-іноземців. У НТУУ "КПІ" базуються (переважно у гуртожитках) земляцтва іноземних громадян. Їх 15. Це земляцтва таких країн, як Іран, Йорданія, В'єтнам та інших, і насамперед Китаю. Чисельність китайських студентів у НТУУ "КПІ" перевищує третину від загального числа іноземних студентів. Це закономірно, бо населення цієї країни на сьогоднішній день складає близько чверті від населення Землі – 1 млрд. 300 млн. з 6 млрд.

З НОВИМ РОКОМ по-китайськи!

27 грудня 2003 року у Центрі культури та мистецтв (ЦКМ) НТУУ "КПІ" відбулося святкування Китайського Нового року, який настає за циклічним місячно-сонячним календарем у період, що передусє входженням Сонця у сузір'я Водолиа.

Цей китайський Новий рік приїде 1 лютого. У Китаї він святкується п'ять офіційно вільних від роботи днів. Цей рік пройде під знаком водяної кози. Святкування Нового року в Китаї вважається святом весни і має давню історію. Спочатку воно було, як усі обрядові свята, пов'язане з принесенням жертв богам та предкам і мало назву "синь нянь" (Новий рік). Після Сінханьської революції 1911 року, коли в Китаї прийняли новий стиль літочислення, на відміну від європейського Нового року він був перейменований в Свято Весни – Чуньцзе. У Китаї свято бережуть народні традиції, тому всі приготування до Нового року і сама його зустріч позначені умовностями та суворо підпорядковані обрядам.

Так, серед номерів у святковій програмі був ритуальний танок "Побажання щастя". Виконувала його Юань Юань, що навчається у Міжрегіональній академії управління персоналом. Під час танцю вона виконувала символічні дії, такі, як переливання води з миски у миску й одягання білих шарфів на шиї Надзвичайного та Повноважного

Посла КНР в Україні пана Лі Гобана і його дружини, що були присутні на святі. Привітати студентів прийшов представник Міністерства освіти КНР при Посольстві КНР в Україні пан Шень Цзе, інші представники посольства, що активно сприяли проведенню цієї акції.

Залу ЦКМ (2000 місць) було заповнено радісними студентами з Китаю, які навчаються не тільки на різних факультетах нашого університету, а й у інших вищих навчальних закладах України, і представниками китайської діаспори.

Для представників ЗМІ, запрошених на свято, найцікавішими виявилися, звичайно, автентичні номери концертної програми. А їх було багато. Так, Вань Цін з Київського національного лінгвістичного університету виконала соло на "чжені". Це такий стародавній китайський шипковий інструмент, звучання якого і форма звукоздобування дуже схожі на наші гуслі. На праву руку музикантка одягла такі спеціальні наперснички, за допомогою яких і грала.

А от спів у традиційній китайській манері був дуже незвичний для європейського вуха. Чен Цзі з нашого університету, дівчина з голосом тембру Робертину Лоретті, виконувала твір "Пісня летить над землею" з екзотичними вокальними прикрасами. У нас це називається "під'їздами", і ми намагаємося цього уникати.

Були також пісні і у європейській манері, наприклад, "Мама у світлі свічки" у виконанні Ван Нань з Одеської музичної академії. До речі, слово "мама" точно так же звучить і китайською.

А от у естрадному номері російською мовою, у виконанні

Чжана Чжана з національного авіаційного університету, підспівували українські дівчата.

Дуже цікаві також були номери з використанням елементів ушу ("політ птаха" у виконанні Ліня Цзяньфена з підготовчого відділення Київського національного університету ім. Т.Г. Шевченка та інші чоловічі танці.)

Пісенно-танцювальна композиція "Майорить червоний прапор" нагадала українцям часи піонерської юності.

Завершила концерт "Спільна пісня" у виконанні усіх учасників свята.

Надзвичайний та Повноважний Посол КНР в Україні пан Лі Гобан у бесіді з нашим кореспондентом висловив подяку адміністрації НТУУ "КПІ" за допомогу у проведенні свята, яке вже стає традицією, бо проводиться не перший рік. Він радіє з того приводу, що випускники нашого університету здобувають високу кваліфікацію, щоб повернутися і плідно працювати на батьківщині. (Випускники НТУУ "КПІ" у Китаї займають багато керівних відповідальних посад різних рівнів).

Хочемо додати, що серед населення нашої країни також давно вже стало популярним святкування китайського Нового року і використання його символіки.

Тож, з китайським Новим роком!

Л.Льсько
Фото О.Супруна

ДЕКЛАРУЄМО ДОХОДИ

Навіщо

Відповідно до українського законодавства, об'єктом оподаткування є дохід працівника за календарний рік. Ми ж сплачуємо прибутковий податок поступово – щомісяця. Щоб привести у відповідність суми, вже сплачені протягом року, з податковими зобов'язаннями, передбаченими Декретом Кабміну "Про прибутковий податок з громадян", виконується відповідний перерахунок.

Громадянам, які мали два і більше джерел існування, перерахунок зроблять у податковій інспекції (за місцем реєстрації) на основі даних, зазначених у декларації.

Як порахувати

Визначаємо суму усіх отриманих протягом року платником податків доходів - це і є річний дохід, що оподатковується. Ділимо суму на 12 і отримуємо середньомісячний дохід, що оподатковується. Обчислюємо прибутковий податок за діючими ставками (див. табл.). Розрахований податок множимо на 12 і отримуємо суму податку, яка повинна бути сплачена працівником відповідно до Декрету. Залишається лише порівняти розраховану суму із зазначеною в декларації.

До уваги

Декларація подається до 1 квітня. Громадяни, які протягом 2002 р. отримали не за основним місцем роботи менше 1095 грн., звільнюються від декларування доходів.

Декларацію можна надіслати поштою. Керівництво ДПАУ розпорядилося продовжити тривалість робочих днів у податкових інспекціях і встановити чергування у вихідні дні, щоб громадяни могли вільно подати свої документи.

За неподання декларації передбачено штраф у розмірі 17-85 грн.

Ставки прибуткового податку

Місячний дохід	Ставка податку
Від 18 до 85 грн.	10%
Від 85 до 170 грн.	6 грн. 85 коп. + 15% суми, що перевищує 85 грн.
Від 171 грн. до 1020 грн.	9 грн. 55 коп. + 20% суми, що перевищує 170 грн.
Від 1021 грн. до 1700 грн.	89 грн. 55 коп. + 30% суми, що перевищує 1020 грн.

Инф. "КПІ"

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Правочинність закордонного паспорту

Закордонний паспорт призначений тільки для посвідчення особи при перетині державного кордону України і перебуванні за кордоном. Для здійснення цивільно-правових угод, банківських операцій, оформлення довіреностей на території України дійсний загально-громадянський, "внутрішній" паспорт.

Вихідні за студентством

Працівникам, які навчаються без відриву від виробництва на останніх курсах вищих навчальних закладів, протягом десяти останніх навчальних місяців перед початком виконання дипломної роботи або здачі державних іспитів щомісячно надається один вільний від роботи день. Він оплачується в розмірі 50% отримуваної заробітної плати.

Батьки дають згоду

Неповнолітня особа старша 15 років має право самостійно укладати дрібні побутові угоди і розпоряджатися своїм заробітком, здійснювати свої авторські та винахідні права (ст.13 Цивільного кодексу України). Інші, більш серйозні угоди, без згоди мами та тата, за загальним правилом, підлітками не укладається.

Д.Бабієнко, заступник голови студентської юридичної консультації

Загадка Ейнштейна

Пропонуємо читачам загадку з Інтернету (у вільному перекладі на українську мову).
На думку Ейнштейна, 98% людей не можуть її розгадати...

5 чоловіків різних національностей живуть у 5 різних будинках, їздять на автомобілях 5 різних марок, тримають 5 різних видів тварин, п'ють 5 різних видів напоїв.

Відомо, що:

1. Норвежець живе в першому будинку.
2. Швед живе в червоному будинку.
3. Зелений будинок знаходиться зліва від білого.
4. Німець п'є чай.
5. Той, хто їздить на Мерседесі, живе поруч із тим, хто тримає кішок.
6. Той, хто живе в жовтому будинку, їздить на Рено.
7. Датчанин їздить на БМВ.
8. Той, хто живе в центрі, п'є молоко.
9. Сусіда того, хто їздить на Мерседесі, п'є тільки воду.
10. Той, хто їздить на Форді, тримає папуг.
11. Англієць має собаку.
12. Норвежець живе поруч із синім будинком.
13. Той, хто має коней, живе в синьому будинку.
14. Той, хто їздить на Опелі, п'є пиво.
15. У зеленому будинку п'ють каву.

Питання: Хто вирощує рибку?

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

☎ 441-14-58, 241-66-95

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й.БАКУН

Комп'ютерний набір
М.В.КВАЧЕНЮК

Коректор
Н.В.МУРАШОВА

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ«Атопол»,
м. Київ, пр. Червоних козаків, 9

Тираж 1500

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.